

Kira

Kira begon haar leven als een echte doorgeefhond. Ze ging van de een naar de ander en niemand kon echt met haar uit de voeten.

Waardering Nog niet gewaardeerd
[Stel een vraag over dit artikel](#)

Een jaar of vier geleden belandde ze bij ons en omdat we niet hadden kunnen achterhalen wat nou precies het probleem met deze dame was, hadden we aangenomen dat het een gevalletje was van 'gebruiksaanwijzing niet gelezen'. Ze zal de eerste afghaan niet zijn die zich 'misdraagt' omdat ze niet begrepen wordt.

Wij vonden een nieuw huis voor haar bij iemand die weliswaar geen afghanenervaring had, maar zich zodanig had ingelezen en verdiept in het ras dat we het wel aandurfd. En de eerste tijd ging het ook prima: een rustig huis, bij iemand die graag wandelde en in ieder geval een grote theoretische kennis van het ras had. En toch ging het mis. Onze Kira ontwikkelde (of her-ontwikkelde?) een neiging om mensen of gebeurtenissen die haar niet aanstonden hardhandig kennis te laten maken met haar tanden.

En zo kwam Kira kort voor kerst plotseling weer bij ons terug. Ze ging in opvang bij een van onze bemiddelaars. Het leek ons namelijk nu toch wel essentieel dat onderzocht werd wat er nou precies aan de hand kon zijn met deze op zich zeer op mensen gerichte afghaan. Dat bleek eigenlijk heel erg mee te vallen. Kira houdt inderdaad niet zo van plotseling bezoek of van vreemde mensen of gewoon van onrust. Gelukkig geeft ze dat prima aan. Maar dat vraagt wel het een en ander van de eigenaar. Die moet ten eerste zelf gevoelig worden voor situaties die Kira

(kunnen) triggeren en ten tweede een goede radar ontwikkelen voor de signalen die ze afgeeft. Want wat bleek? Kira is best bereid haar kaken op elkaar te houden als je maar op het juiste moment laat weten dat je het vermeende gevaar ook hebt gezien en dat alles prima is. Dan is het voor Kira ook prima.

Kira ontwikkelde zich tot een werkelijk prima hond in het opvanggezin. De andere honden uit het gezin en zelfs de kat schaarde zij al snel onder haar vrienden. Maar...haar allergrootste vrienden zijn de drie mensen uit het gezin. Die vindt ze werkelijk het absolute summum. Daar kan ze heerlijk tegenaan leunen en samen op de bank loungen (het blijft natuurlijk wel gewoon een afghaan). Loslopen kan ze ook als de beste -als die enorme Deerhound nou es een beetje uit zou willen kijken en niet tegen haar aan zou denderen

Kortom, Kira's leven is wat Kira betreft helemaal fijn.

Maar ja, een eventuele nieuwe eigenaar moet dus wel wat kennis, vaardigheden, inzicht en geduld meebrengen. Helaas zijn dat soort mensen toch wel dun gezaaid. Een paar keer leek het erop alsof we iemand gevonden hadden, maar om diverse redenen sprong het dan weer af.

Tja, en wat wil nu het geval? Het leven van de tweevoeters in het gezin is met de komst van Kira ook helemaal fijn geworden. Zij is precies het soort windhond dat perfect in hun leven past. Conclusie: Kira mag blijven.